

ZBIVANJA U POVODU SMRTI PROF. DR. SC. VESELINA SIMOVIĆA

Jednoglasna priznanja stručnoj i ljudskoj veličini

PRIPREMIO:
Branko Nadilo

Komemoracije su održane u Crnogorskom domu i Velikoj dvorani Građevinskog fakulteta u Zagrebu te na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu, na njima su se okupili brojni bivši studenti te suradnici i štovatelji

Prof. emer. dr. sc. Veselin Simović umro je u Zagrebu 9. siječnja 2014., a sahranjen je prema vlastitoj želji u obiteljskom krugu 13. siječnja na Krematoriju zagrebačkog groblja Mirogoj, gotovo istodobno kada je održana i prva komemoracija u *Crnogorskom domu* u Zagrebu. Toj su se komemoraciji u čast prvom i triput izabranom predsjedniku Vijeća crnogorske nacionalne manjine grada Zagreba odazvali ponajprije zagrebački Crnogorci, ali i brojni prijatelji, poznanici, kolege, studenti te predstavnici hrvatskih i crnogorskih institucija i udruženja, tako da je mala dvorana bila pretijesna i mnogi su sudionici morali stajati u hodniku ili na stubištu. Skupu se najprije obratio Dušan Radović, dosadašnji zamjenik predsjednika, a odnedavno i predsjednik Vijeća crnogorske nacionalne manjine grada Zagreba Dušan Mišković koji se u ime crnogorske zajednice u Hrvatskoj oprostio od voljenog prof. Simovića i podsjetio na njegovu veličanstvenu biografiju u znanstvenom i ljudskom pogledu. Najprije je govorio o zatečenosti i nespremnosti da prihvate njegovu smrt, iako su znali da je teško bolestan. Naime, do kraja su se nadali da će i to svladati, kao i mnogobrojne dotadašnje prepreke. U govoru je iznesen i kratak sažetak pokojnikove biografije, a pobrojane su i sve njegove funkcije te nagrade i odlikovanja. Posebno je istaknuto kako će nedostajati svim predstavnicima crnogorske manjine u Hrvatskoj za čiji je status i ugled mnogo učinio. Skupu se obratio i predsjednik Matice crnogorske književnik Dragan Radulović koji je sa zahvalnošću i poštovanjem govorio o angažmanu prof. Simovića u

važnim trenucima suvremene crnogorske povijesti i u obnovi crnogorske državnosti. Posebno je istaknuo njegovu borbu za dostojanstvo Crnogoraca i u Hrvatskoj i u Crnoj Gori, ali i ugledu koji je uživao ne samo zbog intelektualne snage i nadmoći, već ponajprije zbog vlastite moralne čvrstoće i principijelnosti. Slijedilo je obraćenje Branka Milića iz Uprave za dijasporu Ministarstva vanjskih poslova i evropskih integracija Crne Gore koji se od pokojnika oprostio u ime svih crnogorskih institucija. Govorio je o njegovom doprinosu uspostavljanju i jačanju dobrosusjedskih odnosa Hrvatske i Crne Gore, ali i afirmaciji crnogorskih i hrvatskih zajednica u tim sredinama. Istaknuo je kako su organiziranost i dostignuća Nacionalne zajednice Crnogoraca Hrvatske zajedno s Veselinom Simovićem i njegovim suradnicima u jačanju nacionalnog i kulturnog identiteta inspiracija za crnogorske iseljeničtvo u regiji i u svijetu.

Na kraju se skupu obratio Slavko Kojić, pročelnik Gradskog ureda za financije, koji se kao dugogodišnji suradnik i prijatelj oprostio od prof. Simovića u ime Grada Zagreba i gradonačelnika Milana Bandića. Istaknuo je kako su mu za njegov doprinos dodijeljena najviša akademska, društvena i državna priznanja u Hrvatskoj, Crnoj Gori i svijetu, ali i Nagrada grada Zagreba 2009. godine. Svi su mu bili trajno zahvalni što je svoju blistavu znanstvenu karijeru te upravljanje i organizaciju stručnih institucija uspješno ostvarivao upravo u hrvatskoj metropoli. Zaključio je kako će, osim obitelji, najviše nedostajati crnogorskoj zajednici jer je za izniman doprinos očuvanju nacionalnog i kulturnog identiteta crnogorske manjine učinio više nego sva ministarstva i Crne Gore i Hrvatske.

Druga, najveća komemoracija održana je u gotovo dupkom punoj Velikoj dvorani Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj su se okupili brojni bivši studenti i suradnici te štovatelji prof. Simovića. Vjerojatno je to bilo jedno od najvećih okupljanja zagrebačkih graditelja uopće, posebno ako se uzme u obzir

da na skupu nije bilo studenata jer se mnogi nisu ni rodili kada je prestao s redovitim nastavom.

Komemoraciju je vodio Davor Rajčić, dipl. iur., tajnik Fakulteta, a skupu se prvi obratio prof. dr. sc. Joško Krol, predstojnik Zavoda za tehničku mehaniku u kome je profesor Simović proveo gotovo cijeli radni vijek. U nadahnutom su izlaganju iznesena prisjećanja

Komemoracija u *Crnogorskom domu* u Zagrebu

Sudionici komemoracije u Velikoj dvorani Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

na međusobno upoznavanje i zanimljiva predavanja, ali je opisan i cjelokupan doprinos radu Zavoda koji nije prestajao do posljednjeg trenutka.

Potom je o izdavačkom radu govorio prof. dr. sc. Jure Radić, profesor Građevinskog fakulteta i predsjednik Uprave *Instituta IGH*. U izlaganju se dakako govorilo o uređivanju časopisa *Građevinar*, ali i o brojnim drugim izdanjima, a posebno je istaknuta temeljitost i marljivost s kojom je pristupao svakom tekstu. Istaknuta je i njegova sposobnost upravljanja, kao i veličina vizije s kojom je utemeljio i vodio Građevinski institut. Nakon toga se skupu obratio prof. dr. sc. Davor Malus koji je pročitao jednu kratku poruku suradnika i prijatelja iz Gdanjske Politehnike upućenu Građevinskom fakultetu na vijest o smrti prof. Simovića. Slijedilo je obraćanje prof. dr. sc. Vesne Dragčević, dekanice Građevinskog fakulteta u Zagrebu. Iscrpno je govorila o svim doprinosima profesora Simovića u znanstvenom, nastavnom i stručnom radu, ali i upravljanju Fakultetom i Građevinskim institutom te uređivanju časopisa *Građevinar* tijekom više od 36 godina. Istaknula je i brojne nagrade, priznanja i odlikovanja, a svoje je izlaganje završila i dirljivim stihovima pjesnika Josipa Pupačića. Zaključila je kako će se prof. Simović trajno pamtili baš kao što

je i on bio neiscrpan izvor uspomena iz povijesti Fakulteta te kako je u tužnim trenucima svojevrсна utjeha sjećanje na njegovu veličinu.

Posljednji se skupu obratio prof. emer. dr. sc. Josip Dvornik koji je tronutim glasom govorio o dugogodišnjoj suradnji i prijateljstvu. Spomenuo je i zajedničko učenje za doktorat, ali i rad u grupi mladih inženjera koju je utemeljio prof. Simović i koja je radila na izradi građevinskog softvera. Spomenuo je i časopis *Građevinar* i istaknuo njegovo izvrsno poznavanje hrvatskoga književnog jezika te činjenicu da je često bio bolji lektor od profesionalnih koji su zbog nepoznavanja struke ponekad krivo razumjeli smisao neke rečenice. Spomenuo je i zajednička druženja, posebno ona svakodnevna u njegovoj radnoj sobi u koju su svi rado dolazili.

Komemoracija je dakako započela minutom šutnje, ali je na poziv voditelja Davora Rajčića zaključena gromoglasnim pljeskom sudionika za sve što je tijekom života prof. dr. sc. Veselin Simović učinio za matični Fakultet i građevinsku struku.

Posljednja je komemoracija održana na Fakultetu građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu 23. siječnja 2014. u fakultetskoj vijećnici. Na dostojanstvenom oproštaju okupilo se

tridesetak suradnika i štovatelja pokojnog Profesora. Skupu se najprije obratio dekan prof. dr. sc. Alen Harapin, a onda je kao dugogodišnji suradnik i kolega konstruktor sjećanja na profesora Simovića evocirao prof. dr. sc. Ante Mihanović.

Posljednji je govornik bio dugogodišnji suradnik prof. dr. sc. Jakša Miličić. On je kao najveće djelo pokojnog profesora Simovića posebno istaknuo koncepciju jedinstva znanstvenoga, nastavnoga i stručnog rada na kojoj se temeljio Građevinski institut. Istaknuo je kako je takva koncepcija nekako naprasno prekinuta i napuštena, a svakako zaslužuje temeljito proučavanje jer može biti vrlo poticajna u nekoj budućoj organizaciji znanstvenoga i nastavnog rada, osobito na tehničkim fakultetima. Profesor Miličić je posebno istaknuo zasluge profesora Simovića u osnivanju i jačanju građevinskih fakulteta u Splitu, Rijeci i Osijeku. Valja reći da je vijest o smrti zabilježena na mnogim mjestima, a posebno treba istaknuti kratke nekrologe na web-stranicama Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja te Hrvatske komore inženjera građevinarstva. Obitelji, Nacionalnoj zajednici Crnogoraca Hrvatske i Građevinskom fakultetu u Zagrebu pristigli su brojni telegrami i poruke sućuti, među kojima su bili i predstavnici najviših državnih tijela Crne Gore i Hrvatske.